

Enrique Descayre Salgas

San Feliu de Buxrois

Queridissim amic Brunet:

Per fi, vole trobar mitja d'arribar a l'ho. Ignorava completament la vostria partida de Castelló, quan per Romano us vaig separar instal·lat a Figueres. Avui que, un cunyat meu, per raons de negoci, visita la capital de la tramontana, li faig especial encàrrec de què vagi a la recerca del vostre caú, per fer-vos il·lustrament d'aquest minutge.

En primera lloc deu de saber que, a la fe, puc escriure-us des del lloc enonim de la "massa". Vaig abandonar la "selecció" després de dos anys i mig de vida heroica, com mai recordo a la vida. Avui hem d'esperar a què acabi la nostra rodada pel món, pendent de qui sumi més bones de bombes. Yo només sé que complirem. I això pel ja és consol per les ànimes castanyes.

Si mo fos potser demanar-vos molt, en nom dels amics i meus, hiagi de fer-vos present com ens plauria, bo i agrairíu-la a la vostreta, una visita vostre! Fine llogada.

una cara al camp, des d'on nos escriví, avui diumenge, que convida al repos i a la meditació de tots les veritats. Decidiu-nos, doncs, que ens donareu alegria.

Per un d'aquests dies esperem també l'arribada de Mossèn Bartumeu Barceló. He treballat molt, i crec haver-ho aconseguit, d'arrenguerar la perra residència a Sant Felius.

Com podreu suposar, tenim moltes coses per dir-vos i... acabo el paper. Més encara però, penso deveu tenir-me Nòs. Qixí és, doncs, com novament insisteixo en la meitat d'una visita nostra.

I amb aquesta esperança, rebreu una encaixada ben farta de l'amic que no obliga

P. Descaynel

30 de maig de 1943.